

straffes økonomisk, hvis der tilfældigvis befinder sig spor af hengangne slægter på den aktuelle jord.

Vores kulturarv er betydningsfuld for os alle, fortiden tilhører os alle, det er derfor også rimeligt at danefæ og danekræ tilhører fællesskabet, men så er det altså også fællesskabet, der skal betale for de arkæologiske undersøgelser. Det er ikke den driftige bygherre, entreprenør, skovskaber eller iværksætter.

Men der er også en anden skønhedsplet på lovforslaget set med vores øjne. I Venstre er vi meget opmærksomme på at værne om borgerens retssikkerhed. Vi er imod bestemmelser, som giver myndigheder adgang til private områder uden retskendelse, og vi finder, at der ikke her er forhold, der berettiger til en krænkelse af grundlovens § 72.

Vi er som sagt positive over for, at vi skal respektere kulturarven, men man bør overveje at finde andre finansieringskilder end dem, som forslaget peger på.

Brian Mikkelsen (KF):

Hvis vi skal forstå den nutid, vi lever i, og være forberedt på den fremtid, vi står over for, er det selvfølgelig vigtigt at kende den fortid, vi har været igennem. Museerne er jo vores link til fortiden og også et link til den tid, som vi lever i.

Det er vigtigt for vores selvforståelse, at vi alle sammen har kendskab til dansk historie og en forståelse for den udvikling, vores land har været igennem, for at kende vores rødder. Og til denne forståelse er de danske museer jo essentielle, de er en vigtig brik i formidling og forståelse.

Det fremsatte lovforslag skal bevare og styrke de danske museer, og i forslaget lægges der vægt på øget krav om kvalitet og standard på museerne via den påtænkte museumsstyrelse.

Det kan vi selvfølgelig kun bifalde, og jeg må i samme åndedrag nævne, at vi finder, at det er en god idé at erstatte det hidtidige nævn med en nyetableret museumsstyrelse, der med sin bredde og faglighed forhåbentlig kommer til at stå stærkt og dermed sikre, at museumsverdenen bliver mere synlig.

Så er der hele diskussionen – ligesom under det foregående forslag – om, hvordan en sådan styrelse skal sammensættes og fungere. For os er det meget vigtigt, at det faglige indhold sikres. Der kunne eventuelt blive tale om faglige råd, der repræsenterer kunstmuseerne, de kulturhistoriske museer og de naturhistoriske museer.

Hvis museerne så kunne få mulighed for at vælge disse faglige råd direkte blandt museernes egne ledere, ville det være fint. Disse faglige råd skulle så rådgive og have indflydelse på direktørens beslutninger. For situationen er jo den, at hvis direktøren kan handle uden bindinger til de faglige råd, kunne der nemt komme en egenrådig direktør. Det drejer sig om mange forskellige institutioner ud over hele landet.

Om der så er afsat tilstrækkeligt med økonomiske midler, kan jo altid diskuteres; alle vil jo gerne lege julemand, og museerne kunne ganske sikkert ønske sig flere midler, men vi er fra konservativ side glade for at se, at den samlede bevilling trods alt er øget. Det har også været tiltrængt.

Et af de mere diskutabile forslag er de nye finansieringsprincipper for den arkæologiske undersøgelsesvirksomhed. At lade den anlægsansvarlige som udgangspunkt finansiere eventuelle undersøgelser er ganske nyt, og det er også noget, som vi har diskuteret en hel del i den konservative folketingsgruppe. Udgangspunktet for vores beslutning i vores folketingsgruppe er, at vi skal gøre alt, hvad der overhovedet står i vores magt for at bevare de kulturhistoriske fund.

Jeg og dermed også den konservative folketingsgruppe tror, at et finansielt ansvar på den ene eller den anden måde kan stimulere interesse blandt de bygningsansvarlige for at indgå i et tæt samarbejde med de relevante museer. Dermed kan vi forhåbentlig forebygge utilsigtede opgravninger og ødelæggelser.

Men vi må selvfølgelig også sikre os, at de omkostninger, vi vælter over, ikke er uforholdsmæssigt store for bygherrerne. Det er f.eks. bekymrende, at specielt skovejere og andre lods ejere kan risikere en meget hård økonomisk behandling. Man må se på, om det ikke er muligt at etablere en økonomisk kompensationsordning for f.eks. skovejerne.

Det er også vigtigt, at der bliver lavet en ordentlig plan – det er også nævnt i bemærkningerne – så vi ved: Hvor har vi forhistorien henne? Der skal ikke bare bygges, der skal ikke bare trampes hen over den historie, som er så værdifuld, og som forsvinder for altid, hvis vi ikke gør en indsats nu.

Vi er også fra konservativ side bekymret for de specialmuseer, der har et regionalt eller landsdækkende arbejdsfelt. Mange af disse museer er beliggende i tyndt befolkede områder og ender derfor i en kattepine, fordi de modtager